

VINT-I-CINC ANYS DE LA *REVISTA CATALANA DE DRET PÚBLIC*: ANÀLISI DEL PERFIL DELS AUTORS QUE HI HAN PUBLICAT I DE LA TEMÀTICA DELS ARTICLES

Fernando Domínguez García*

Anna M. Pla Boix**

Sumari

1. Orígens, finalitat i etapes de la *Revista*
2. Suport institucional i humà
3. Contingut de la *Revista*
 - 3.1. Estructura interna i contingut de la *Revista*
 - a) Primera època
 - b) Segona època
 - 3.2. La temàtica dels articles publicats
 - 3.3. La trajectòria temàtica de la *Revista* en paral·lel a l'evolució política i normativa
4. Autors
 - 4.1. Nombre i sexe dels autors
 - 4.2. Àmbit de treball dels autors
 - 4.3. La llengua de publicació dels articles
5. Qualificació de la *Revista*
6. La revista electrònica

* Fernando Domínguez García, lletrat del Parlament de Catalunya i professor associat de dret constitucional de la Universitat Autònoma de Barcelona, Departament de Ciència Política i Dret Públic, Edifici B – Campus UAB, 08193 Cerdanyola del Vallès, fernando.dominguez@uab.cat.

** Anna M. Pla Boix, professora lectora de dret constitucional de la Universitat de Girona, Àrea de Dret Constitucional, Facultat de Dret, Campus Montilivi, s/n, 17001 Girona, anna.pla@udg.edu.

Article rebut el 3.05.2010. Avaluació cega: 8.05.2010. Data d'acceptació de la versió final: 2.07.2010.

1. Orígens, finalitat i etapes de la *Revista*

El juny de l'any 1985 es va publicar el primer número de la llavors denominada *Autonomies. Revista catalana de dret públic*. La idea inicial fou endegar una revista per abordar des d'una perspectiva jurídica la construcció de l'Estat de les autonomies. El context històric de desplegament dels aspectes territorials de la Constitució espanyola de 1978 i de construcció de l'autonomia catalana apareix en la presentació que se'n féu del primer número. En aquelles primeres pàgines queda palès que l'objectiu fundacional de la *Revista* era doble: interpretar el procés de construcció autonòmica i oferir «les millors vies de futur per fer realitat el model de convivència social que lliurement assumírem en aprovar la Constitució i els estatuts d'autonomia».¹ Ara bé, això no va implicar que *Autonomies. Revista catalana de dret públic* se centrés únicament i exclusivament en aspectes territorials. Per això en la presentació del número setè es parla de la *Revista* com a «lloc de debat doctrinal sobre el dret públic, especialment l'autonòmic».² L'èmfasi en els aspectes territorials convivia, per tant, amb un ventall ampli de temes propis del dret públic.

L'impuls inicial de la publicació partí de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i responia a l'objectiu de cobrir el que aleshores es percebia com un buit, el del dret públic, atès que no hi havia cap revista catalana que el tractés.³ La presentació del primer número a què s'ha fet referència estava signada, però, pels llavors directors de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya (Josep-Enric Rebés i Solé) i de l'Institut d'Estudis Autonòmics (Josep Maria Vilaseca i Marcet).⁴ És a dir, tot i l'impuls inicial de l'Escola, formalment acabà sent una publicació conjunta de tots dos organismes, tot i que la involucració de l'Institut d'Estudis Autonòmics es limità a proposar algun membre del Consell

1. Rebés i Solé, Josep-Enric, i Vilaseca i Marcet, Josep Maria, «Presentació», *Autonomies. Revista catalana de dret públic*, núm. 1, pàg. [3].

2. Rebés i Solé, Josep-Enric, «Presentació», *Autonomies. Revista catalana de dret públic*, núm. 7, pàg. [3]. Cal remarcar que aquesta «segona presentació» feta en el tercer aniversari de la *Revista* ja només està signada pel llavors director de l'Escola d'Administració Pública.

3. La desaparició de la revista *Administració Pública* (editada per la Facultat de Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona amb la subvenció de la Fundació Bofill) seria un dels arguments esgrimits des del començament per responsables de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya per obtenir el suport institucional del Govern de la Generalitat, aleshores presidit pel M. H. Sr. Jordi Pujol i Soley.

4. *Vid.* l'especial «In memoriam Josep M. Vilaseca i Marcet» del número 21.

de Redacció. Després s'insistirà en el diferent pes de totes dues entitats en l'esdevenir de la *Revista*.

La revista *Autonomies. Revista catalana de dret públic* s'editava en doble edició, amb una versió catalana i una versió castellana. El tiratge, en els moments de màxima difusió, arribà a 700 exemplars en català i 500 en castellà. La intenció inicial era fer una revista quadrimestral, però la manca de periodicitat real i la irregularitat en la seva aparició foren un dels dèficits de la primera època. En molts casos la separació entre un número i el següent fou d'un any i gairebé es pot dir que més enllà dels propòsits inicials es tractà d'una revista semestral i en els últims anys pràcticament d'una revista anual.⁵ Se'n van publicar un total de 30 números des de 1985 a 2004. En total són 29 exemplars, perquè hi ha un número conjunt que correspon als números 2 i 3.

En els últims anys es constatà que calia renovar el model de publicació periòdica i reformular-lo per donar-li nous impulsos. La idea que va prendre força fou endegar una nova etapa de la *Revista*, amb un nou equip, nous objectius i nou format. Tot i que hi hagué reunions i propostes per impulsar la nova etapa de la *Revista* conjuntament entre l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i l'Institut d'Estudis Autònoms, finalment es va decidir no publicar-la conjuntament. La *Revista Catalana de Dret Públic* es publica en l'actualitat únicament per l'Escola d'Administració Pública. Cal apuntar que l'Institut d'Estudis Autònoms edita actualment la seva pròpia revista rubricada *Revista d'Estudis Federals i Autònoms*.

El desembre de 2005 aparegué el número 31 de l'ara anomenada *Revista Catalana de Dret Públic*. Tot i el canvi de nom, el fet de continuar amb la numeració anterior ja denota la continuïtat amb *Autonomies. Revista catalana de dret públic*, per bé que es fa constar expressament que és la «segona època» de la publicació periòdica. En la presentació de la segona etapa, la doctora Mercè Barceló i Serramallera, nova directora de la *Revista*, subratllaria la voluntat de recu-

5. La data d'aparició dels números és la següent: juny 1985 (núm. 1), desembre 1985 (núm. 2-3), juny 1986 (núm. 4), octubre 1986 (núm. 5), maig 1987 (núm. 6), setembre 1987 (núm. 7), desembre 1987 (núm. 8), juliol 1988 (núm. 9), juliol 1989 (núm. 10), desembre 1989 (núm. 11), desembre 1990 (núm. 12), desembre 1991 (núm. 13), juliol 1992 (núm. 14), desembre 1992 (núm. 15), juliol 1993 (núm. 16), desembre 1993 (núm. 17), juliol 1994 (núm. 18), desembre 1994 (núm. 19), desembre 1995 (núm. 20), desembre 1996 (núm. 21), juliol 1997 (núm. 22), juny 1998 (núm. 23), febrer 1999 (núm. 24), desembre 1999 (núm. 25), desembre 2000 (núm. 26), desembre 2001 (núm. 27), desembre 2002 (núm. 28), novembre 2003 (núm. 29), novembre 2004 (núm. 30).

perar l'esperit d'una publicació capdavantera en el seu àmbit, que vol consolidar «un lloc de debat doctrinal i un centre d'informació sobre tots els aspectes que interessin als qui s'ocupen del model d'organització territorial de l'Estat i, més encara, del funcionament general de l'Estat o en perspectiva d'Estat». Partint d'aquesta base, des de 2005, es constataria que les gairebé tres dècades de desenvolupament de l'Estat de les autonomies i de consolidació progressiva de l'autogovern havien facilitat la recuperació i la generació d'un corpus important de dret públic, obrint considerablement a partir d'aquest fet la perspectiva del debat doctrinal. De fet, es constatava que quedava enrere l'etapa inicial en què la preocupació principal havia estat posar en marxa el funcionament descentralitzat de l'Estat. Aquesta constatació exigia, per la *Revista*, «la necessitat d'incorporar un enfocament teòric més general que tracti de trobar noves orientacions comunament sentides i que menin a situar-nos en el nucli central del sistema jurídicopúblic en totes les seves dimensions: la pròpiament interna, l'estatal, l'europea i la internacional; és a dir, els pressupòsits des dels quals es projecta qualsevol dret públic amb vocació omnicomprendensiva».⁶ Com ja va passar a *Autonomies. Revista catalana de dret públic*, el ventall temàtic no se centra en l'estudi de l'autonomia, sinó en l'espectre més ampli de temes tractats pel dret públic. La combinació de temes clàssics del dret públic –tot incorporant sempre nous enfocaments i perspectives– amb temes i problemàtiques noves a les quals ha de fer front el dret públic és patent en els nous números de la *Revista*.

La segona època de la *Revista* no suposa només un canvi en el Consell de Redacció i en el nom de la publicació, també s'introdueixen una sèrie de canvis en l'estructura, continguts i criteris de publicació que s'explicaran més endavant. Cal apuntar que la *Revista* passa a ser semestral, periodicitat que ara es compleix escrupolosament. Fins al moment present se n'han publicat 10 números (del 31 al 40), sent l'exemplar que teniu a les mans el número 41. També cal avançar que cada *Revista* se centra en un tema monogràfic (en la primera etapa ja hi havia números monogràfics, però amb una cadència intermitent) i que existeix una única versió, que publica preferentment els articles en la llengua original de l'autor. Articles que, d'altra banda, passen un rigorós procés d'avaluació externa, com s'explicarà en les properes pàgines.

6. Barceló i Serramalera, Mercè, «Presentació», *Revista Catalana de Dret Públic*, núm. 31, pàg. 7-12.

2. Suport institucional i humà

Quan el 1985 va endegar-se el projecte de la revista *Autonomies*, s'era conscient que una publicació periòdica d'aquestes característiques exigiria una infraestructura material i personal sòlida per impulsar-la i fer-la avançar. Com posa de manifest l'acta del Consell de Redacció celebrat l'11 de juliol de 1985, ja aleshores els impulsors del projecte tenien la «ferma convicció que la publicació d'una única revista en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, que s'ocupi dels temes relatius a l'Administració pública i a les autonomies, cobreix suficientment les necessitats i les possibilitats presents» per la qual cosa s'apostaria per «unificar esforços per tal de permetre assolir els nivells de qualitat desitjats». Partint d'aquesta base, varen concloure que era del tot «imprescindible la col·laboració entre l'Escola d'Administració Pública i l'Institut d'Estudis Autònoms». Aquesta col·laboració s'explica prenent en consideració els objectius fundacionals de la *Revista* així com les funcions encomanades a l'Escola d'Administració Pública⁷ i a l'Institut d'Estudis Autònoms instituint el mateix any 1985.⁸ Dins l'organigrama de la Generalitat, en ple procés de desplegament de l'Estat autònom, s'entenia que tant l'Escola com l'Institut, complementàriament, eren els ens adients per impulsar un projecte científic d'aquelles característiques.

La col·laboració entre ambdós, forjada el 1985, es mantindria durant tota la primera etapa de la publicació i es projectaria en diferents àmbits. La idea inicial, plasmada en el primer Consell de Redacció celebrat el 1985, era establir fórmules de finançament conjunt de la *Revista* per part de l'Escola d'Administració Pública i l'Institut d'Estudis Autònoms. Ara bé, el compromís econòmic i el suport al

7. L'Escola és un organisme autònom de caràcter administratiu, fundat el 1912, adscrit al Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya. La Llei 4/1987, de 24 de març, reguladora de l'Escola d'Administració Pública, actualment en defineix l'organització i les funcions (DOGC núm. 826, de 8 d'abril de 1987). Des de l'impuls de la *Revista* l'any 1985 fins avui, han estat al capdavant de l'Escola d'Administració Pública deu directors que li han donat el seu suport constant: Josep-Enric Rebés i Solé, Eduard Sánchez i Monjo (encàrrec de funcions), Joaquim Ferret i Jacas, Simó Aliana i Magrí, Josep M. Guimart i Solà, M. Teresa Martí i Castro (encàrrec de funcions), Rut Carandell i Rieradevall, Juli Ponce i Solé, M. Teresa Aragonès i Perales (encàrrec de funcions) i Carles Ramió i Matas.

8. L'Institut fou creat amb la finalitat de dotar la Generalitat d'un instrument d'estudi i de recerca en matèria d'autonomies polítiques territorials que contribuís a la implantació de l'autogovern de Catalunya. Vegeu Decret 383/1984, de 22 de desembre, de creació de l'Institut d'Estudis Autònoms (DOGC núm. 508, de 30 de gener de 1985). Al llarg d'aquests anys, n'han estat els directors Josep M. Vilaseca i Marcet, Antoni Bayona i Rocamora, Enric Fossas i Espadaler i Carles Viver i Pi-Sunyer. La majoria han format part dels consells de redacció de la *Revista Catalana de Dret Públic*.

Consell de Redacció, tant pel que fa a gestió de les subscripcions i de la correspondència, com quant a tractament dels textos, es féu exclusivament des de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. També s'acordà l'any 1985 la col·laboració entre l'Escola d'Administració Pública i l'Institut d'Estudis Autonòmics a l'hora d'elegir els membres del Consell Assessor i el Consell de Redacció, aspecte que es veu reflectit en llurs composicions. En aquest sentit cal destacar que els respectius directors de les entitats esmentades són membres del Consell de Redacció.

Indefugiblement, parlar d'institucions exigeix parlar de les persones que, amb tenacitat i rigor, han impulsat el projecte, sense la contribució de les quals avui la *Revista* no seria el que és. Entre aquestes persones, mereixen ser destacades totes aquelles que, al llarg dels vint-i-cinc anys de vida de la *Revista*, han format part i han presidit els consells de redacció.

El primer dels consells es constitueix l'any 1985 i és integrat per dotze reconeguts especialistes procedents de disciplines diverses, sota la direcció del Dr. Joaquim Tornos i Mas, que seria substituït, l'any 1989, pel Dr. Joaquim Ferrer i Jacas, ambdós catedràtics de dret administratiu. Gràcies al seu impuls es publicarien, com ja s'ha esmentat, trenta números d'*Autonomies. Revista catalana de dret públic*, consolidant-la com un referent de qualitat i prestigi en la seva disciplina. Val a dir que aquest primer Consell de Redacció (vegeu-ne la composició a la Taula núm. 1) es mantindria gairebé inalterat al llarg de tota la primera etapa, de 1985 a 2004.

En la segona època de la publicació periòdica, la direcció de la *Revista Catalana de Dret Públic* s'encomanarà a la Dra. Mercè Barceló i Serramalera, catedràtica de dret constitucional, que passarà a presidir un nou Consell de Redacció que, per acord adoptat el 3 de març de 2005, serà més reduït que el precedent.⁹

En la segona època, a part del Consell de Redacció, la *Revista* compta amb un ampli Consell científic assessor. Actualment, l'integren cinquanta-tres prestigiosos especialistes en el dret i la ciència política i de l'Administració, la major part dels quals són catedràtics d'universitats catalanes i estrangeres.¹⁰

9. L'acta del Consell de Redacció celebrat el 3 de març de 2005 consigna l'acord «que la revista funcioni amb un consell de redacció reduït i un consell científic ampli, amb catedràtics de: Dret constitucional, Dret administratiu, Dret financer i tributari, Dret internacional, Ciència Política i de l'Administració i Economia aplicada».

10. Es pot consultar la composició del Consell científic assessor a les primeres pàgines de cada número de la *Revista*.

Taula 1. Composició dels consells de redacció de la *Revista*

Membres	Cronologia
<p>Directors: Joaquim Tornos i Mas (1985-1989), catedràtic de dret administratiu, Universitat de Barcelona, i Joaquim Ferret i Jacas (1989-2004), catedràtic de dret administratiu, Universitat Autònoma de Barcelona</p> <p>Secretària: Elisenda Malaret i Garcia (1989-2004), catedràtica de dret administratiu, Universitat de Barcelona</p> <p>Membres: Dolores Arias Abellán, catedràtica de dret financer i tributari, Universitat Autònoma de Barcelona</p> <p>Antoni Bayona i Rocamora (des de 1996), professor titular de dret administratiu i lletrat del Parlament de Catalunya</p> <p>Francesc de Carreras i Serra, catedràtic de dret constitucional, Universitat Autònoma de Barcelona</p> <p>Antoni Choy i Tarrés, alt càrrec de la Generalitat de Catalunya</p> <p>M. Eugènia Cuenca i Valero, professora de dret administratiu, Universitat Autònoma de Barcelona</p> <p>Joaquim Ferret i Jacas (fins a 1989), catedràtic de dret administratiu, Universitat Autònoma de Barcelona</p> <p>Tomàs Font i Llobet, catedràtic de dret administratiu, Universitat de Barcelona</p> <p>Antoni Milian i Massana, catedràtic de dret administratiu, Universitat Autònoma de Barcelona</p> <p>Josep-Enric Rebés i Solé, professor de dret administratiu, Universitat Abat Oliba CEU</p> <p>Joan Subirats i Humet, catedràtic de ciència política, Universitat Autònoma de Barcelona</p> <p>Josep M. Vilaseca i Marcet († 1994)</p> <p>Joaquim Tornos i Mas (des de 1989), catedràtic de dret administratiu, Universitat de Barcelona</p> <p>Joan Vintroló i Castells, professor titular de dret constitucional, Universitat de Barcelona</p> <p>Carles Viver i Pi-Sunyer, catedràtic de dret constitucional, Universitat Pompeu</p>	Primera etapa: 1985-2004
<p>Directora: Mercè Barceló Serramalera, catedràtica de dret constitucional, Universitat Autònoma de Barcelona</p> <p>Secretari: Josep M. Castellà Andreu, professor titular de dret constitucional, Universitat de Barcelona</p> <p>Membres: Xavier Bernadí i Gil, professor titular de dret administratiu, Universitat Pompeu Fabra (coordinador de la <i>Revista</i> electrònica)</p> <p>Fernando Domínguez Garcia, lletrat del Parlament de Catalunya i professor associat de dret constitucional, Universitat Autònoma de Barcelona</p> <p>Maria Jesús Montoro Chiner, catedràtica de dret administratiu, Universitat de Barcelona</p> <p>Belén Noguera de la Muela (des de 2007), professora titular de dret administratiu, Universitat de Barcelona</p> <p>Susanna Sartorio Albalat, catedràtica de dret financer i tributari, Universitat de Barcelona</p> <p>Joan Manuel Trayter Jiménez, catedràtic de dret administratiu, Universitat de Girona</p> <p>Jaume Vernet i Llobet, catedràtic de dret constitucional, Universitat Rovira i Virgili</p> <p>Joan Vintroló i Castells (des de 2007), catedràtic de dret constitucional, Universitat de Barcelona</p> <p>Marc Marsal i Ferret (fins a 2008), professor de dret administratiu, Universitat de Barcelona</p> <p>Mireia Grau Creus (fins a 2008), professora titular de ciència política i de l'Administració, Universitat de Múrcia</p>	Segona etapa: 2005-2010

Finalment, la pervivència d'una publicació periòdica d'aquestes característiques no hauria estat possible sense la tasca i el suport tècnic i de gestió administrativa prestat pel Servei de Recerca, Documentació i Publicacions de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. Gràcies a la professionalitat i el compromís de les persones que al llarg d'aquests vint-i-cinc anys hi han treballat, s'ha garantit que la *Revista* arribi als lectors amb regularitat.¹¹

3. Contingut de la *Revista*

3.1. Estructura interna i contingut de la *Revista*

a) Primera època

En la presentació del primer número d'*Autonomies*, a la qual ja s'ha fet referència, els directors de l'Escola d'Administració Pública i de l'Institut d'Estudis Autònoms ja emfatitzaven que les institucions promotores concebien la *Revista* com a «lloc de debat doctrinal, canal de comunicació i centre d'informació normativa, jurisprudencial i bibliogràfica sobre tots aquells aspectes que avui interessin qui s'ocupa, des de diferents àmbits, per consolidar el model d'Estat previst a la Constitució».¹² Des del punt de vista funcional, *Autonomies. Revista catalana de dret públic* va voler satisfer, des dels inicis, dos objectius bàsics: primerament, constituir un canal d'expressió i potenciació de l'activitat científica i investigadora i de reflexió sobre el dret públic i l'autonomia política; i, segonament, servir d'instrument d'informació àgil i sistemàtic de tota l'activitat normativa, administrativa i jurisprudencial que afectés la matèria esmentada i que fos d'utilitat per a tots els professionals del dret. Ambdós objectius, centrats a oferir formació teòrica i informació pràctica, acabarien condicionant, indefugiblement, l'estructura interna i el contingut de la publicació.

Durant la primera etapa, l'estructura de la *Revista* comprèn les sis seccions següents: Estudis; Comentaris i notes; Activitat normativa, jurisprudencial i

11. Aquest compromís es confirmaria a l'acta del Consell de Redacció de la revista celebrat el 3 de març de 2005 on textualment s'esmenta que «la seu de la revista serà l'Escola que li prestarà tot el suport tècnic a través de Raimon Alamany i el Servei de Recerca, Documentació i Publicacions». Actualment el cap del Servei de Recerca, Documentació i Publicacions és l'Enric Travesset i la persona d'aquest Servei encarregada de donar suport a la *Revista* és la Núria Guevara.

12. Rebés i Solé, Josep-Enric, i Vilaseca i Marcet, Josep Maria, «Presentació», *Autonomies. Revista catalana de dret públic*, núm. 1, pàg. [3].

consultiva (subdividida en tres capítols dedicats a Catalunya, les institucions de l'Estat i la resta de comunitats autònomes); Crònica; i, finalment, Notícia de llibres i Notícia de revistes.

Amb aquest horitzó, des dels inicis, *Autonomies* va incloure, a més de les clàssiques seccions d'*Estudis* (per als articles amb major profunditat), *Comentaris i notes* (per a articles més breus, especialment comentaris de sentències o de lleis), *Crònica* (utilitzada tant per fer relat d'esdeveniments i congressos, com per donar a conèixer normativa o aspectes de dret comparat) i *Notícia de llibres* i *Notícia de revistes* (amb recensions de les darreres novetats bibliogràfiques), una àmplia secció denominada *Activitat normativa, jurisprudencial i consultiva*, referent a la informació sobre l'activitat legislativa, jurisprudencial i consultiva de les institucions catalanes, estatals i del conjunt de comunitats autònomes, i també al dret comparat. És més, el primer número de la *Revista* ja posava de manifest que «l'important grau de producció normativa i jurisprudencial existent a l'actualitat ens ha portat a donar una especial rellevància a aquesta darrera secció».¹³

A continuació s'esbossen les dades quantitatives dels treballs¹⁴ publicats en les diferents seccions d'*Autonomies. Revista catalana de dret públic*. S'ha realitzat la mitjana de cada tipus de treball de tal manera que es pot obtenir una imatge «estadística» del perfil d'un número.

Taula 2. Recompte de treballs segons la secció de la *Revista* (1a època: 1985-2004)

<i>Tipus de secció</i>	<i>Nombre d'articles</i>	<i>Mitjana</i>
Presentació	9	0,31
Estudis	176	6,07
Comentaris i notes	83	2,86
Crònica	45	1,55
Activitat normativa, jurisprudencial i consultiva	87	3,00
Notícia de llibres	26	0,90
Notícia de revistes	24	0,83
Documents	4	0,14
TOTAL	454	15,66

13. Rebés i Solé, Josep-Enric, i Vilaseca i Marcet, Josep Maria, «Presentació», *Autonomies. Revista catalana de dret públic*, núm. 1, pàg. [3].

14. Cal una petita explicació sobre el processament de dades. S'ha volgut distingir entre els *articles* i els *treballs* publicats a la *Revista*. Sota la denominació de *treball* s'han inclòs tots els ítems publicats

Molt succintament, es constata que de mitjana hi hagué presentació en gairebé un terç dels números, i que cada número tenia una mitjana de 6 estudis, gairebé 3 comentaris i notes, una o dues cròniques, tres treballs sobre activitat normativa, jurisprudencial i consultiva i una notícia de llibres i una altra de revistes, tot i que aquestes últimes seccions manquen en els darrers números. Molt eventualment es publicaven un altre tipus de documents (cal destacar les proporcions de llei).

Cal destacar que quan es va iniciar *Autonomies. Revista catalana de dret públic* els números de la *Revista* no tenien un caràcter monogràfic. Tanmateix, l'any 1986, en la presentació del número 5, ja s'afirma la voluntat de realitzar números monogràfics –alternant-los amb els ordinaris– en els quals s'abordinen temes d'interès especial. En els números següents es començaran a trobar monogràfics sobre temes d'actualitat –sobre els quals es parlarà posteriorment– i d'altres merament temàtics. D'aquest últim tipus de monogràfic, en són un bon exemple els números de la *Revista* dedicats al medi ambient (núm. 15), l'ensenyament (núm. 17) o la figura de l'*ombudsman* (núm. 19). Amb tot, durant els darrers anys de la primera època escassejaren els números monogràfics i a les reunions del Consell de Redacció es reclamarà que, com a mínim, un de cada dos números ho fos.

b) Segona època

L'any 2005 s'inicia la segona etapa de la *Revista* i, més enllà de canvis estructurals i organitzatius, també s'hi introdueixen novetats que afecten els continguts i l'estructura de la publicació. El Consell de Redacció de la *Revista* celebrat el 17 de març de 2005 acordarà que tots els números siguin monogràfics amb «un tema central» que inclogui un «apartat de jurisprudència i bibliografia comentada». Aquesta opció implica triar un coordinador del número, que en farà la presentació, i fer un cert nombre d'encàrrecs d'articles sobre el nucli de la temàtica escollida. Es va decidir, així mateix, anar anunciant prèviament la temàtica dels propers números monogràfics per propiciar rebre'n aportacions espontànies.

a la *Revista* (presentacions, actualitat consultiva, notícies de llibres...). En canvi, per *article* s'entén no més aquells treballs amb un contingut científic i no merament descriptiu, i s'hi inclouen els estudis, els comentaris i notes i certes cròniques que no són un mer relat d'un esdeveniment, sinó articles breus. Per això el nombre total de treballs de la primera època és de 454. En canvi, el d'articles és de 294.

Deixant de banda la secció monogràfica, també s'acordà que hi hauria una secció per publicar altes tipus d'estudis no necessàriament relacionats amb el tema monogràfic. Donada la difícil distinció entre «estudis» i «comentaris i notes» (i fins i tot de vegades amb certes «cròniques»), s'optà per estandarditzar la llargada dels treballs i els requisits de contingut necessaris per ésser publicats, de manera que només n'hi hagués un tipus, l'estudi, que se situaria a la part monogràfica o a la part d'altres estudis.

En canvi, es va decidir no incloure aquelles seccions més descriptives de l'etapa d'*Autonomies*. *Revista catalana de dret públic*, com podien ser l'Actualitat normativa, jurisprudencial i consultiva, la Notícia de llibres o la Notícia de revistes.

Així, formalment, la *Revista Catalana de Dret Públic* s'estructura en dues seccions: a la primera es publiquen els articles que versen sobre els aspectes fonamentals del tema del monogràfic, més un parell de recensions crítiques de la bibliografia i de la jurisprudència que hagin abordat el tema en qüestió; a la segona, es reserva un espai per publicar-hi les aportacions que la *Revista* hagi anat rebent, ja sigui relacionades amb la temàtica monogràfica que s'havia anunciat i publicitat amb la finalitat de rebre aportacions espontànies, o bé articles relacionats amb qualsevol de les disciplines que integren el dret públic.¹⁵

En aquesta segona època, s'han publicat un total de 122 treballs (112 articles i 10 presentacions). També s'ha fet una mitjana dels diferents tipus de treballs per obtenir el perfil estadístic d'un número.

Taula 3. Recompte de treballs segons la secció de la *Revista* (2a època: 2005-2010)

<i>Tipus de secció</i>	<i>Nombre d'articles</i>	<i>Mitjana</i>
Presentació	10	1,0
Monogràfic	72	7,2
Comentari jurisprudencial	9	0,9
Comentari bibliogràfic	10	1,0
Estudis	21	2,1
TOTAL	122	12,2

15. Aquest canvi d'estructura interna seria acordat al Consell de Redacció celebrat el 17 de març de 2005. L'acta recull que en el punt 2 de l'ordre del dia s'acorda que, en endavant «cada número de la revista tindrà un tema central sobre el que s'encarregaran almenys dos articles. Hi haurà una secció de miscel·lània i un apartat de jurisprudència i bibliografia comentada».

Com es pot observar a la taula, cada número té, més enllà d'una presentació, una mitjana de set articles de caràcter monogràfic, un comentari jurisprudencial i un comentari bibliogràfic sobre el tema, i uns altres dos estudis. En la segona època, els articles que formen part de la part monogràfica constitueixen el gruix del número; si els unim la presentació i els comentaris bibliogràfic i jurisprudencial, fan una mitjana del 82,79% del total del número.

3.2. La temàtica dels articles publicats

Com s'ha esmentat anteriorment, la publicació periòdica *Autonomies. Revista catalana de dret públic* tenia com un dels objectius fundacionals la interpretació del procés de construcció autonòmica, però des de bon principi es va deixar també palès que això no exclouïa tractar altres temàtiques pròpies del dret públic no relacionades directament amb aspectes territorials. En la taula número 4 s'han classificat tots els articles¹⁶ de la *Revista* segons si tenen una connexió amb el desplegament de l'Estat autonòmic, els conflictes competencials o els models comparats pertanyents a l'Estat compost –etiquetats aquí per abreviar com a «Estat autonòmic»– o si tracten altres temàtiques del dret públic –etiquetats com a «dret públic (altres)».

Taula 4. Articles segons els grans àmbits temàtics de la *Revista*

Àmbits	Primera època (1985-2004)		Segona època (2005-2010)		Tota la <i>Revista</i>	
	Nombre d'articles	(%)	Nombre d'articles	(%)	Nombre d'articles	(%)
Estat autonòmic	117	39,80	29	25,89	146	35,96
Dret públic (altres)	177	60,20	83	74,11	260	64,04
TOTAL	294	100	112	100	406	100

16. En la nota a peu de pàgina núm. 13 s'ha avançat succintament que en el processament de dades s'ha distingit entre *treball* (per incloure-hi tots els ítems publicats) i *article*. En la primera època, sota la denominació *article* s'inclouen tant els «estudis» com els «comentaris i notes» i certs textos inclosos dins l'apartat «crònica» sempre que no fossin una mera crònica d'un congrés o esdeveniment científic. Efectivament, en la primera època de la *Revista* s'inclouien sota aquesta rúbrica certs textos d'extensió i contingut destacable pel fet que tenien una connexió amb una reforma legislativa o succés polític. No s'hi han inclòs, en canvi, les presentacions dels números monogràfics o presentacions diverses. En la segona època es consideren *articles* aquells estudis publicats dins de l'apartat «monogràfic», inclouent-hi, per la seva extensió i contingut, els «comentaris bibliogràfics» i els «comentaris jurisprudencials», i també els «estudis». No s'han tingut en compte aquelles notes que només es publicaven a la revista electrònica. Amb relació a les notes de la versió electrònica, vegeu la taula núm. 15.

D'aquesta manera, en la primera època, els articles més relacionats directament amb aspectes de l'Estat autonòmic o d'altres estats compostos constitueixen gairebé el 40% dels articles de la *Revista*, tot i que les altres temàtiques de dret públic superen lleument el 60% d'articles. En la segona època de la publicació periòdica la temàtica no relacionada amb aspectes territorials ha guanyat pes, fins a arribar gairebé a tres quartes parts dels articles publicats. És necessari fer notar, no obstant això, que els períodes de comparació són diferents: la primera etapa durà vint anys i de la segona se'n porten només cinc sencers. Si les estadístiques es fan conjuntament de tots els 406 articles de la *Revista*, dona com a resultat que gairebé dues terceres parts dels articles es dediquen a altres temes de dret públic i una mica més d'un terç a temes relacionats amb l'Estat de les autonomies. D'aquesta manera es pot observar com l'èmfasi en els temes territorials no ha monopolitzat la *Revista* i les temàtiques pròpies del dret públic sempre hi han tingut un espai destacat.

La taula número 5 divideix en subtemes les xifres de la taula número 4 dedicades a l'Estat autonòmic.

Taula 5. Articles relacionats amb l'Estat autonòmic

Àmbits	Primera època (1985-2004)		Segona època (2005-2010)		Tota la <i>Revista</i>	
	Nombre d'articles	(%)	Nombre d'articles	(%)	Nombre d'articles	(%)
Estat de les autonomies (general)	49	41,88	19	65,52	68	46,58
Distribució competencial	50	42,74	5	17,24	55	37,67
Models comparats	18	15,38	5	17,24	23	15,75
TOTAL	117	100	29	100	146	100

És necessari notar que els articles sobre la distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes o, més específicament, la divisió competencial entre l'Estat i la Generalitat tenen un pes específic a la primera etapa de la *Revista*, a un mateix nivell que articles sobre aspectes generals o teòrics de l'Estat de les autonomies. En canvi, tot i la curta vida de la segona etapa, no és descabdelat apuntar que actualment els articles dedicats a la distribució de competències tenen un pes inferior en el contingut de la *Revista*. Aquest fet és coherent amb la línia endegada en la segona etapa, explicada anteriorment, més centrada en els grans temes del dret públic, entre els quals l'Estat autonòmic es tracta de mane-

ra més general i no se centra en la problemàtica de la distribució competencial. L'aportació d'altres models i de treballs de dret comparat a l'estudi de l'Estat de les autonomies es manté constant en ambdues etapes.

En la taula número 6 es divideixen en subtemes les xifres de la taula número 4 dedicades a les altres temàtiques del dret públic, més enllà dels temes relacionats amb l'Estat autonòmic.

Taula 6. Articles relacionats amb altres matèries de dret públic

Àmbits	Primera època (1985-2004)		Segona època (2005-2010)		Tota la <i>Revista</i>	
	Nombre d'articles	(%)	Nombre d'articles	(%)	Nombre d'articles	(%)
Dret administratiu (general)	17	9,60	5	6,02	22	8,46
Dret administratiu sectorial	58	32,77	32	38,55	90	34,62
Dret local i urbanisme	43	24,29	2	2,41	45	17,31
Dret constitucional	9	5,08	27	32,53	36	13,85
Dret financer i tributari, aspectes econòmics	6	3,39	1	1,20	7	2,69
Dret europeu i comparat	35	19,77	14	16,87	49	18,85
Altres	9	5,08	2	2,41	11	4,23
TOTAL	177	100	83	100	260	100

Aquesta taula ens permet fer diverses constatacions sobre la trajectòria temàtica de la *Revista*. En primer lloc, cal destacar que en la primera època els articles dedicats a aspectes de dret local i urbanístic tenien un pes molt important, proper a una quarta part dels articles no dedicats a l'Estat autonòmic. En canvi, en la segona etapa, tot i que durant menys anys i més difícil per aventurar tendències, aquest tipus de treballs són molt minoritaris (no arriben al 3%). En segon lloc, els articles de dret constitucional que no tracten temes de l'Estat autonòmic han guanyat pes en la segona etapa de la *Revista*. En la taula número 13, dedicada a les àrees de coneixement dels autors de procedència universitària, es veurà com el nombre d'autors de la disciplina de dret constitucional ha crescut en la segona etapa de la publicació periòdica. En tercer lloc, comparant les taules número 6 i número 13 també es pot deduir que principalment els autors de les disciplines de dret financer i tributari i d'economia i hisenda pública publiquen a la *Revista* articles relacionats amb el finançament autonòmic (inclosos a la taula número 5) i molt ocasionalment sobre altres temes, com mostren les da-

des de la taula número 6. En quart lloc, s'observa que la idea de fer números temàtics en la segona època fa créixer els articles de dret administratiu sectorial i decreixer lleument els treballs sobre aspectes generals de dret administratiu. Per últim, cal notar unes xifres similars de dret europeu i de treballs de dret comparat al llarg de tots els números.

3.3. La trajectòria temàtica de la *Revista* en paral·lel a l'evolució política i normativa

Els vint-i-cinc anys de la *Revista Catalana de Dret Públic* han coincidit amb la construcció de l'Estat de les autonomies i la consolidació de l'autonomia de Catalunya. També han coincidit amb l'aprovació d'un corpus de normes de dret públic que han renovat profundament la legislació vigent. La trajectòria temàtica de la publicació periòdica no ha estat aliena als canvis polítics i normatius que s'han anat produint. Moltes vegades s'han aprofitat monogràfics com a escenaris propicis per debatre i reflexionar sobre temes d'actualitat política i normativa. A més, en la primera etapa, on no tots els números tenien caràcter monogràfic, de vegades es publicaven diversos articles relacionats amb un esdeveniment o una norma concreta. Vegeu, per complementar-ho, la taula número 7.

D'aquesta manera, s'ha conjugat la reflexió i teorització sobre temes d'actualitat amb aquella no centrada en l'actualitat més immediata. Si s'observa la taula, cada dos anys com a mitjana es pot trobar un número dedicat a un tema d'actualitat.

4. Autors

Pel que fa als autors que publiquen a la *Revista*, el rumb que sempre s'ha volgut per a la publicació periòdica és fer-la accessible a un gran ventall d'autors, tant les primeres firmes del dret públic a escala internacional, com acadèmics, professionals i les noves generacions de iuspublicistes de Catalunya. Per això, no és d'estranyar que en els primers números de la *Revista* trobem autors que anys després ocuparan les altes institucions del país (se'n pot citar un conseller, un síndic de greuges i diversos membres de la Comissió Jurídica Assessora, del Consell Consultiu o del posterior Consell de Garanties Estatutàries).

Taula 7. Trajectòria temàtica de la *Revista* en paral·lel a l'evolució política i normativa

<i>Any</i>	<i>Revista Catalana de Dret Públic</i>	<i>Context polític i normatiu</i>
1985	Número 1. Inclou diversos articles sobre l'autonomia política i es comenten sentències del TC sobre aspectes territorials	Primers anys de l'establiment de les comunitats autònomes Primers anys del Tribunal Constitucional
1986	Número 4. Inclou diversos articles sobre els ens locals	Llei de l'Estat 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local
1987	Número 7. Inclou temes de formació del funcionariat	75è aniversari de la creació de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya (1912-1987) i Llei 4/1987, de 24 de març, reguladora de l'EAPC
1987	Número 8. Inclou diversos articles sobre la legislació territorial catalana	Lleis 5, 6, 7 i 8/1987 sobre règim local, comarques i diputacions provincials
1989	Número 10. Inclou articles sobre els ens territorials i les Comunitats Europees	Recent entrada d'Espanya a les llavors Comunitats Europees (1986)
1990	Número 12. Monogràfic sobre els 10 anys de vigència de l'Estatut d'autonomia de Catalunya	10 anys de vigència de l'EAC
1993	Número 16. Monogràfic sobre el règim jurídic de les administracions públiques	Llei de l'Estat 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú
1995	Número 20. Monogràfic sobre els problemes i les perspectives de l'Estat de les autonomies	Reforma dels estatuts d'autonomia de les comunitats autònomes de la via de l'article 143 CE
2003	Número 29. Monogràfic sobre la perspectiva de la Constitució europea	Tractat de Niça i Declaració de Laeken sobre el futur de la Unió Europea (2001)
2005	Número 31. Monogràfic sobre la reforma estatutària	Procés de reforma dels estatuts d'autonomia, en especial del de Catalunya
2006	Número 32. Monogràfic sobre el nou model de finançament	Debats sobre el nou model de finançament que deriva de les darreres modificacions estatutàries

4.1. Nombre i sexe dels autors

En la primera època de la *Revista* (1985-2004) es van editar, com s'ha esmentat, 30 números. En aquests 30 números, *Autonomies. Revista Catalana de Dret Públic* ha publicat 294 articles de 247 autors. D'aquests 294 articles hi ha vint publicats conjuntament, dinou per dos coautors i un únic article publicat per tres persones. En la segona època (2005-actualitat) s'han editat deu números, del 31 al 40. En aquesta segona etapa s'han publicat 112 articles d'un total de 117 autors. El nombre d'autors supera el d'articles per dues raons. En primer lloc, perquè només hi ha dos autors que han publicat més d'un article –dos articles en ambdós casos. En canvi, en la primera època hi ha força autors que publiquen més d'un article, cosa que fa que els autors siguin menys que els articles. Per a més informació, vegeu la taula núm. 7. I, en segon lloc, perquè hi ha sis articles publicats conjuntament per dos autors (cosa que fa pujar el nombre d'autors).

Si es fa un càlcul de tota la *Revista*, hi ha publicats 406 articles d'un total de 341 autors.¹⁷

Amb relació al sexe dels autors, en la primera època el 83% de les persones que hi han publicat són homes i el 17% són dones. En la segona època el percentatge d'autores ha pujat ostensiblement, però es queda encara en xifres que no superen el 30%. En el còmput global, hi han publicat 268 homes i 73 dones, en una proporció gairebé de tres homes respecte de cada dona (vegeu la taula núm. 8).

Taula 8. Distribució d'autors per gènere

Sexe	Primera època (1985-2004)		Segona època (2005-2010)		Tota la <i>Revista</i>	
	Nombre d'autors	(%)	Nombre d'autors	(%)	Nombre d'autors	(%)
Homes	205	83	82	70,09	268	78,59
Dones	42	17	35	29,91	73	21,41
TOTAL	247	100	117	100	341	100

17. Aquesta nova dada d'autors té en compte aquells autors que han publicat en totes dues etapes i, per tant, no és una mera suma dels autors de la primera i la segona època.

Una immensa majoria dels 247 autors de la primera època, en concret un 80,16%, només han publicat un article. El 14,57% dels autors ha publicat un parell d'articles, i un 3,24% dels autors ha publicat tres articles. Per últim, una minoria més activa del dos per cent dels autors ha publicat quatre o cinc articles. En canvi, a la segona època, com s'ha apuntat més amunt, només dos autors han publicat dos articles. Això és comprensible si es té present l'encara curt recorregut de la segona època. Per això el còmput global d'autors que han publicat més d'un article dona uns percentatges semblants als de l'estadística de la primera època (vegeu la taula núm. 9).

Taula 9. Nombre d'articles per autor

	Primera època (1985-2004)		Segona època (2005-2010)		Tota la Revista	
	Nombre d'articles	Nombre d'autors (%)	Nombre d'autors	(%)	Nombre d'autors	(%)
1	198	80,16	115	98,29	275	80,65
2	36	14,57	2	1,71	49	14,37
3	8	3,24	0	0	9	2,64
4	4	1,62	0	0	6	1,76
5	1	0,40	0	0	2	0,59
TOTAL	247	100	117	100	341	100

Una pista interessant per veure la continuïtat entre totes dues èpoques de la publicació periòdica és comptabilitzar quants autors han publicat en ambdues etapes. Un total de 23 autors dels 117 de la segona etapa havien publicat un article (o diversos) en la primera etapa. Això implica que un 19,66% dels autors de la segona etapa havien publicat anteriorment en *Autonomies. Revista Catalana de Dret Públic*.

4.2. Àmbit de treball dels autors

Com posen de manifest diverses actes dels consells de redacció, des dels orígens, es va considerar imprescindible que l'àmbit d'autors fos el més extens possible, de manera que participessin en el projecte persones i entitats vinculades a tots els nivells de la producció jurídica: universitat i institucions de recerca i investigació, Parlament, Administració de la Generalitat i local, Magistratura, Tribunal Constitucional o col·legis professionals.

A la taula núm. 10 s'indica l'àmbit de treball dels autors de la *Revista*. Els paràmetres que s'han emprat són veure si l'autor o autora era de l'àmbit universitari o si treballava per a una administració pública o institució, o si era un professional o una professional liberal. S'ha fet una reconstrucció de les dades perquè en els primers números de la *Revista* no constava l'àmbit de treball dels autors.

Taula 10. Àmbit de treball dels autors

Àmbits	Primera època (1985-2004)		Segona època (2005-2010)		Tota la <i>Revista</i>	
	Nombre d'autors	(%)	Nombre d'autors	(%)	Nombre d'autors	(%)
Universitaris	192	77,73	111	94,87	281	82,40
Institucions						
i Adm. pública	39	15,79	3	2,56	41	12,02
Professions liberals						
i semblants	8	3,24	3	2,56	11	3,23
No consta	8	3,24	0	0	8	2,35
TOTAL	247	100	117	100	341	100

En la primera època, tot i que hi ha un predomini d'autors d'origen universitari, es dona un percentatge força elevat de membres d'institucions o treballadors de les diferents administracions públiques. En destaquen professions com lletrats de diversos departaments del Govern o del Parlament de Catalunya, o funcionaris de l'Administració local. També hi ha un nombre reduït de professionals liberals i assimilats entre els quals destaquen els advocats i molt més puntualment d'altres com arquitectes o economistes. En la segona època, els autors són d'origen universitari en gairebé un 95%. En aquest cas les xifres d'autors provinents de l'Administració pública o d'una institució o que són professionals liberals són més reduïdes. En el còmput global, se suavitza la tendència de la segona època de predomini dels autors d'origen universitari. Cal tornar a insistir, però, que la durada de la primera etapa (20 anys) s'allarga molt més que l'extensió actual de la segona (5 anys).

A la taula núm. 11 s'agafen les xifres d'autors d'origen universitari i s'analitza on estan ubicades les universitats. Cal destacar que des del principi es va considerar imprescindible que la *Revista* estigués oberta a tot tipus de col·laboracions procedents de fora de Catalunya, impulsant les màximes relacions possibles

amb institucions universitàries de la resta de l'Estat i de l'estranger. Val a dir que aquest objectiu s'ha anat consolidant al llarg dels anys.

Taula 11. Autors univesitaris i localització de les universitats de procedència

Àmbits	Primera època (1985-2004)		Segona època (2005-2010)		Tota la <i>Revista</i>	
	Nombre d'autors	(%)	Nombre d'autors	(%)	Nombre d'autors	(%)
Universitats catalanes	100	52,08	50	45,05	134	47,69
Universitats de la resta de l'Estat espanyol	56	29,17	39	35,14	91	32,38
Universitats europees	23	11,98	16	14,41	38	13,52
Universitats no europees	2	1,04	6	5,41	7	2,49
No consta	11	5,73	0	0	11	3,91
TOTAL	192	100	111	100	281	100

Com es pot comprovar, els autors que han publicat a la *Revista* són de diverses procedències. Més o menys la meitat dels autors treballen en una universitat catalana. A la taula núm. 12 s'analitzen amb més detall les xifres referents a les universitats catalanes. Cal destacar que el percentatge d'autors que treballen en una universitat catalana és més elevat en la primera època de la *Revista* que en la segona, on els autors de fora de Catalunya són majoria.

De mitjana, una tercera part provenen d'universitats ubicades a la resta de l'Estat espanyol. En la primera època, destaquen els autors que provenen de les universitats madrilenyes (14), gallegues (10), andaluses (7) i basques (6); en canvi, les xifres de les universitats de les comunitats veïnes són més minses, amb quatre autors provinents d'Aragó, quatre de la Comunitat Valenciana i tres de les Illes Balears. Els vuit autors restants provenen d'altres universitats de Canàries, de Cantàbria, de les dues Castelles o de la UNED. De la segona època, amb una xifra absoluta més baixa, però un percentatge més elevat, continuen destacant els autors que treballen a universitats madrilenyes (11), andaluses (6) i basques (4), mentre que el nombre d'autors que provenen d'universitats gallegues és més baix (3), cosa que també passa amb l'Aragó (1). Entre els autors d'universitats de l'àmbit lingüístic català, que pugen estadísticament, destaquen els sis d'universitats de la Comunitat Valenciana i els tres de les Illes Balears.

Pel que fa als autors que treballen a universitats no espanyoles, en la primera època de la *Revista*, dels vint-i-cinc autors estrangers els grups més nom-

brosos són aquells que treballen a universitats italianes (9) i alemanyes (5), i en menor mesura a universitats franceses (3) i belgues (3). De manera molt puntual han publicat autors procedents d'Àustria (1), Finlàndia (1), Regne Unit (1), Austràlia (1) i Mèxic (1). Només aquests dos últims autors ho són d'una universitat no europea. En la segona època, hi ha una xifra similar d'autors que treballen a universitats de fora d'Espanya, però el percentatge respecte al conjunt d'autors és superior. En la segona època cal destacar que d'aquests autors estrangers s'ha incrementat ostensiblement el nombre d'autors que treballen en universitats no europees, ja que passen d'un a sis. Aquestes universitats són dels Estats Units d'Amèrica (2), el Canadà (2) i Austràlia (2). Quant als autors que treballen en universitats europees, en la segona època també destaca el grup d'autors que té una universitat d'origen italià (6) i alemany (4). Els autors que treballen a les universitats franceses (5) assoleixen una xifra similar a les anteriors i percentualment superior a la primera època. Més puntualment hi ha un autor d'una universitat suïssa.

Pel que fa a les universitats catalanes, com es pot veure a la taula número 12, el predomini de la Universitat de Barcelona ho és en totes dues èpoques, gairebé doblant en nombre d'autors la Universitat Autònoma de Barcelona. En tercer lloc percentualment es troba la Universitat Pompeu Fabra. Cal destacar les xifres de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona corresponents a la segona època, que percentualment igualen la Universitat Pompeu Fabra, tot i que en xifres absolutes és més reduït perquè cap autor d'aquesta universitat va publicar en la primera època. En valors absoluts, les universitats de Lleida, Girona i Tarragona tenen el mateix percentatge. La presència d'autors d'universitats privades és reduïda, com també ho és el d'autors de la Universitat Oberta de Catalunya.

Una xifra interessant que també mostra la taula núm. 12 és el nombre total d'autors catalans de la *Revista*. Aquesta xifra no és una mera suma de les xifres d'ambdues èpoques perquè té en compte els autors que han publicat en totes dues etapes. Això porta a dir que dels 23 autors que han publicat en ambdues etapes, 16 treballen en una universitat catalana.

A la taula núm. 13 s'agafen les xifres referents als autors d'origen universitari i es classifiquen segons l'àrea de coneixement. Atès que l'àmbit de la *Revista* és el dret públic des d'una perspectiva àmplia, és interessant veure com es distribueixen els autors segons les principals àrees de coneixement. En la primera època els autors de dret administratiu tenen un pes específic (lleugerament per sobre

Taula 12. Universitats catalanes

<i>Universitats</i>	Primera època (1985-2004)		Segona època (2005-2010)		Tota la <i>Revista</i>	
	<i>Nombre d'autors</i>	(%)	<i>Nombre d'autors</i>	(%)	<i>Nombre d'autors</i>	(%)
Universitat de Barcelona	46	46	20	40	56	41,79
U. Autònoma de Barcelona	24	24	13	26	34	25,37
Universitat Pompeu Fabra	16	16	6	12	20	14,93
Universitat Rovira i Virgili	0	0	6	12	6	4,48
Universitat de Girona	4	4	3	6	6	4,48
Universitat de Lleida	6	6	0	0	6	4,48
Universitat Ramon Llull	3	3	0	0	3	2,24
Universitat Oberta de Catalunya	0	0	2	4	2	1,49
Universitat Abat Oliba	1	1	0	0	1	0,75
TOTAL	100	100	50	100	134	100

del 40%) i en segon lloc queden els de dret constitucional (gairebé un 24%). Ambdues disciplines sumen en la primera etapa el 64,59% dels autors. En la segona època, hi ha un empat entre aquestes dues disciplines derivat d'una pujada percentual dels autors de dret constitucional força correlativa a la baixa d'autors de dret administratiu. La suma conjunta d'autors d'aquestes dues disciplines és superior a la suma produïda en la primera època, concretament del 68,46%. De la taula núm. 13 també cal destacar, com a diferències entre la primera i la segona època, que en la segona època s'han reduït percentualment els autors de disciplines no jurídiques properes al dret públic, com són l'economia o la hisenda pública, o la ciència política i la sociologia; també cal fer notar que s'ha augmentat percentualment el nombre d'autors d'altres disciplines jurídiques, ja siguin els de dret financer i tributari o els catalogats com a altres disciplines jurídiques.¹⁸

Cal tenir en compte que les etiquetes «dret públic» i «dret europeu» pertanyen gairebé exclusivament a autors de l'estranger, on existeix aquesta àrea de coneixement. El seu nombre s'ha vist reduït de la primera a la segona època on, a part de la durada més reduïda, cal destacar una major precisió de l'àmbit de treball dels autors, cosa que porta a no emprar aquestes categories més àmplies.

18. Cal destacar que en la categoria «Altres disciplines jurídiques» hi ha dades que no s'han volgut separar perquè no serien significatives. En la segona època hi ha sis autors que són professors de dret eclesiàstic, que farien un nombre significatiu, però cal entendre que es va publicar un número monogràfic sobre les relacions Església-Estat (núm. 33). En la primera època només hi ha un autor d'aquesta disciplina.

Taula 13. Àrea de coneixement dels autors de procedència universitària

Àrea de coneixement	Primera època (1985-2004)		Segona època (2005-2010)		Tota la Revista	
	Nombre d'autors	(%)	Nombre d'autors	(%)	Nombre d'autors	(%)
Dret administratiu	78	40,63	38	34,23	105	37,37
Dret constitucional	46	23,96	38	34,23	79	28,11
Dret financer i tributari	9	4,69	7	6,31	14	4,98
Dret públic	9	4,69	6	5,41	14	4,98
Dret europeu	3	1,56	0	0	3	1,07
Altres disciplines jurídiques	13	6,77	11	9,91	23	8,19
Economia i hisenda pública	10	5,21	5	4,50	13	4,63
Ciència política	14	7,29	3	2,70	17	6,05
Altres àmbits	1	0,52	3	2,70	4	1,42
No consta	9	4,69	0	0	9	3,20
TOTAL	192	100	111	100	281	100

4.3. La llengua de publicació dels articles

En la primera època, *Autonomies. Revista catalana de dret públic* es publicava en dues edicions, una íntegrament en català i l'altra íntegrament en castellà. En la segona època es va optar per fer una única versió de la *Revista Catalana de Dret Públic* que publicqués preferentment els articles en la llengua d'arribada, publicant en aquelles llengües de més difusió. Dels 112 articles de la segona època el 82,14% s'ha publicat en català o en castellà, amb uns percentatges força igualats on el català està lleument al capdavant. Quant a la resta d'articles, el 17,86%, s'ha publicat en una llengua no oficial de Catalunya. El nombre d'articles en francès dobla el de les tres altres llengües en què s'ha publicat (anglès, italià i alemany). Per a més informació, vegeu la taula núm. 14.

**Taula 14. Llengua de publicació dels articles
(2a època: 2005-2010)**

Llengua	Nombre d'articles	Percentatge
Català	48	42,86
Castellà	44	39,29
Francès	8	7,14
Anglès	4	3,57
Alemanys	4	3,57
Italià	4	3,57
TOTAL	112	100

Cal destacar, però, que en la versió electrònica de la *Revista* es pot trobar l'article en català i en castellà i en la llengua original de publicació si no és cap de les llengües oficials de Catalunya.

5. Qualificació de la *Revista*

Quan es va encetar la segona època de la *Revista Catalana de Dret Públic* es va posar com a objectiu que fos un referent científic del dret públic, tant en l'àmbit català com en l'àmbit espanyol. Això només pot ser possible si es manté un alt grau de qualitat que es vegi reflectit en la qualificació de la *Revista* i en els indicadors d'impacte.

Com és sabut, les revistes d'orientació científica estan sotmeses a uns estàndards de qualitat. La qualitat de les revistes científiques i, consegüentment, la seva difusió i impacte es valoren principalment sobre la base de tres fets. En primer lloc, el compliment estricte d'uns requisits formals. En segon lloc, la inclusió en els directoris de revistes científiques més prestigiosos i en bases de dades i motors de cerca acadèmics. I en tercer lloc, el posicionament de la *Revista* en els índexs d'impacte. Aquests tres requisits estan íntimament interconnectats perquè per poder estar en un directori de revistes científiques cal complir els requisits formals i els índexs d'impacte es realitzen buscant les citacions a partir de les revistes de referència que es troben més presents en els diferents directoris de revistes científiques.

Pel que fa al compliment de requisits editorials de caràcter formal, en el moment d'encetar la segona època de la *Revista Catalana de Dret Públic* es va veure necessari complir els màxims estàndards de qualitat de les revistes científiques i realitzar tots aquells canvis formals necessaris per complir els requisits establerts de manera convencional. Entre els canvis destaca la doble avaluació cega, aplicada fins i tot als estudis de la part monogràfica que són objecte d'encàrrec. Això implica que tots els articles rebuts són sotmesos a un procés d'avaluació anònima abans d'acordar-ne la publicació per assegurar-ne el contingut científic inèdit i la qualitat. Els avaluadors són experts en la matèria, externs a l'entitat editora i al Consell de Redacció de la *Revista*. Els autors reben el resultat de l'avaluació i, en cas que sigui necessari, han d'incorporar-hi les modificacions proposades pels avaluadors. En el seu treball, els avaluadors prenen en consideració la qualitat i el rigor dels arguments que es presenten, la validesa

de les dades presentades i l'oportunitat i la rellevància de l'article per a la discussió de problemes en la seva àrea d'investigació.¹⁹

Entre els canvis formals destaquen la menció de la periodicitat, l'afiliació dels autors i les dates de recepció i acceptació dels treballs o la inclusió de paraules clau en diversos idiomes. Tots aquests canvis han permès complir trenta dos dels trenta-tres criteris de Latindex,²⁰ que són els més estesos per a les revistes d'àmbit iberoamericà.²¹ L'objectiu de la *Revista Catalana de Dret Públic* és continuar complint els requeriments de qualitat establerts internacionalment i adaptar-se als nous requisits que en aquest sentit es van formulant.

Amb relació a la presència de la *Revista* en els directoris de revistes científiques més prestigiosos, cal mencionar que la RCDP és present a directoris tan importants com Latindex, Cahrus Plus, V-lex, West-Law, Dialnet, CBUc, Ulrich's, IN-RECJ o IEDCYT (abans CINDOC). Així mateix, la RCDP és present en bases de dades i motors de cerca acadèmics com GoogleScholar o Scirus.

Per últim, respecte als índexs d'impacte de les citacions, amb relació a l'any 2008 la *Revista Catalana de Dret Públic* té un índex d'impacte de 0,145 (sobre 1,000) a IN-RECJ (*Índice de Impacto de las Revistas Españolas de Ciencias Jurídicas*) situant-se en el primer quartil de «Dret administratiu» i de «Multidisciplinari». Cal destacar que en la categoria multidisciplinària la *Revista Catalana de Dret Públic* ocupa la primera posició del primer quartil.²²

A més, la *Revista Catalana de Dret Públic* figura en la Matriu d'Informació per a l'Avaluació de Revistes (MIAR), que mesura l'índex de difusió de les revistes tenint en compte les bases de dades nacionals i internacionals on apareixen, amb un índex de 4,398 (sobre 10) i hi consta en la setena posició de les revistes espanyoles.²³

19. El formulari d'avaluació pot consultar-se a la pàgina web de la *Revista* a: http://www10.gencat.net/eapc_revistadret/avaluacio_treballs. Data del darrer accés: 01/05/2010.

20. Vegeu l'informe de la *Revista* a: <http://www.latindex.unam.mx/buscador/ficRev.html?opcion=1&folio=15102>. Data del darrer accés: 26/04/2010.. Data del darrer accés: 26/04/2010.

21. Els criteris Latindex es poden trobar en l'enllaç electrònic següent: http://www.latindex.unam.mx/documentos/revistas_imp.html. Data del darrer accés: 26/04/2010.

22. Per a l'índex d'impacte en dret administratiu, vegeu: http://ec3.ugr.es/in-recj/Derecho_Administrativo.htm; per a l'índex d'impacte multidisciplinari, vegeu: http://ec3.ugr.es/in-recj/Derecho_Multidisciplinar.htm. Data del darrer accés: 26/04/2010.

23. Vegeu: <http://miar.ub.es/lista.php?campo=CAMPO&texto%5B%5D=DERECHO+P%+DABLIC&pais=Spain&envio3=enviar>. Data del darrer accés: 26/04/2010.

6. La revista electrònica

Els darrers anys, les revistes científiques s'han vist immerses en un procés de transformació accelerat a causa de la incorporació de les noves tecnologies en tot el seu sistema de producció i distribució. De fet, podem afirmar que, avui, la transició cap a formats digitals en l'edició científica és una realitat imparable. Indefugiblement, la *Revista Catalana de Dret Públic* no n'ha estat cap excepció.

Quan va endegar-se el projecte de la Revista electrònica, es varen plantejar diversos interrogants sobre qüestions de fons que es discutirien en el Consell de Redacció celebrat el 12 de maig de 2005 sobre la base d'un document elaborat per en Xavier Bernadí, nomenat coordinador de la Revista electrònica. La primera d'aquestes qüestions va centrar-se a decidir si es volia oferir el mateix producte que en suport paper o s'apostava per oferir un producte *diferenciat*, opció aquesta darrera força més atractiva que s'acabaria imposant per diferents motius: d'entrada, perquè va considerar-se que si ambdós productes –revista en suport paper i en suport electrònic– no coincidien plenament quant al contingut, els destinataris de la *Revista* tindrien interès a consultar els dos formats i, per consegüent, no entrarien en una mena d'autocompetència interna; segonament, es va prendre en consideració que el format electrònic minorava els costos d'edició la qual cosa obria noves expectatives que, altrament, no eren viables, com ara la incorporació de continguts complementaris; en tercer lloc, es varen voler explotar els avantatges del suport electrònic derivats de la modulació dels factors espai i temps (a la versió electrònica la incorporació de nous articles pot garantir-se en un curt període temporal la qual cosa afavoreix la difusió de treballs que, pel seu caràcter de nota d'actualitat, no sempre poden tenir cabuda dins la versió impresa); finalment, va considerar-se que una bona edició electrònica repercutiria favorablement en la difusió i el prestigi de la publicació. De fet, la Revista electrònica és d'accés gratuït i no requereix subscripció prèvia, la qual cosa facilita un accés universal als continguts.

D'aquesta manera, avui l'espai web de la *Revista Catalana de Dret Públic* no es limita a reproduir amb completesa tots els continguts que apareixen a la versió impresa i les versions en llengua catalana i/o castellana d'articles publicats en la llengua original de l'autor. Altrament, ofereix al lector un producte diferenciat en la mesura que poden consultar-s'hi continguts inèdits, entre els quals destaquen les notes, la notícia de llibres, les cròniques d'esdeveniments i els documents d'interès, ja sigui legislació, jurisprudència i enllaços electrònics relacio-

nats amb el tema monogràfic de la *Revista*. D'aquesta manera apareixen electrònicament un seguit de continguts que en la primera època de la *Revista* es publicaven en format paper. D'aquests continguts inèdits sobresurt la publicació d'articles breus, denominats *notes*, que s'enllacen a un número concret de la publicació periòdica en paper. Dels números 31 a 40, corresponents a la segona època de la *Revista*, es poden trobar a la versió electrònica un total de 13 notes de diferents temàtiques, totes publicades en llengua catalana. Hi ha números amb un parell o tres notes, i números sense cap nota. A la taula número 15 s'indica el nombre de notes de cada número.

Taula 15. Correspondència entre les notes de la *Revista* electrònica i el número de la *Revista* al qual corresponen

Número de la <i>Revista</i>	Nombre de notes
31	0
32	3
33	0
34	2
35	1
36	1
37	2
38	0
39	2
40	2
TOTAL	13

D'altra banda, la *Revista* electrònica ha permès posar a disposició dels lectors tot el bagatge històric de la revista *Autonomies*, icona d'una llarga etapa d'esforços de iuspublicistes. Així, aprofitant la introducció del format electrònic, es varen digitalitzar tots els números anteriors, de manera que actualment funciona també com a arxiu històric dels vint-i-cinc anys de *Revista* en conjunt. D'aquesta manera, s'ha consolidat com una potent base de dades que compta, a més, amb un cercador propi que permet fer cerques a diferents nivells. El seu disseny i navegació atractius, clars i senzills han contribuït també a fer-la un instrument especialment útil per a la comunitat científica.

Formalment, com és de veure,²⁴ la pàgina web inicial de la revista inclou diverses seccions, encapçalades per una *Presentació* seguida d'enllaços a informa-

24. Vegeu http://www10.gencat.cat/eapc_revistadret. Data del darrer accés: 03/05/2010.

ció diversa (organització interna de la publicació periòdica, règim d'ús de les llengües, criteris de presentació dels treballs, règim d'avaluació, subscripció i contacte). Pel que fa al contingut, destaquen tres enllaços: el *Darrer número*, que com indica el nom reproduïx *on-line* el contingut del darrer exemplar; *Números anteriors*, on es poden consultar tots els exemplars dels vint-i-cinc anys de revista degudament digitalitzats; i, finalment, un enllaç intítulat *Propers números* on s'informa sobre la temàtica del proper exemplar que s'editarà. Com s'ha avançat, la versió electrònica inclou continguts inèdits que no es publiquen en suport paper. Aquest és el cas del recull de legislació, jurisprudència i documentació diversa així com el capítol d'enllaços externs consultables dins el *link* intítulat *Recursos d'interès*.

Tot plegat fa que l'espai de la revista electrònica s'hagi consolidat, amb el pas del temps, com un producte diferenciat de qualitat. En aquest sentit, les actes dels consells de redacció de la *Revista* posen de manifest que, des d'un bon començament, es va partir de la ferma convicció que la versió electrònica havia d'assolir uns nivells d'excel·lència i qualitat equivalents als de la revista impresa en paper. Justament, aquesta exigència de qualitat ha orientat els vint-i-cinc anys de vida d'una publicació periòdica que s'ha acabat consolidant com el que és: un referent de prestigi dins la seva disciplina.

RESUM

Revista catalana de dret públic, 41, ISSN 1885-5709, 2010

Font de la classificació: Classificació Decimal Universal (CDU)

Font dels descriptors: paraules clau facilitades pels autors

342 (460.23)

Fernando Domínguez García, lletrat del Parlament de Catalunya i professor associat de dret constitucional de la Universitat Autònoma de Barcelona

Anna M. Pla Boix, professora lectora de dret constitucional de la Universitat de Girona

ca Vint-i-cinc anys de la *Revista Catalana de Dret Públic*: anàlisi del perfil dels autors que hi han publicat i de la temàtica dels articles

p. 185-216

Aquest article s'insereix dins del número commemoratiu del vint-i-cinquè aniversari de la *Revista catalana de dret públic* i fa una descripció dels seus orígens duals com a revista dedicada als aspectes territorials de la construcció de l'Estat de les autonomies i com a revista generalista de dret públic. Ex-

plica les dues etapes de la *Revista* (de 1985 a 2004 i de 2005 a l'actualitat) i fa una anàlisi quantitativa dels autors que hi han publicat i dels continguts de llurs articles. L'article inclou també explicacions sobre la qualificació de la *Revista* i la seva versió electrònica.

Paraules clau: *Revista*; perfil dels autors; descriptors del contingut; dades quantitatives.

RESUMEN

Revista catalana de dret públic, 41, ISSN 1885-5709, 2010

Fuente de la clasificación: Clasificación Decimal Universal (CDU)

Fuente de los descriptores: palabras clave facilitadas por los autores

342 (460.23)

Fernando Domínguez García, letrado del Parlamento de Cataluña y profesor asociado de derecho constitucional de la Universidad Autónoma de Barcelona

Anna M. Pla Boix, profesora lectora de derecho constitucional de la Universidad de Girona

ca Vint-i-cinc anys de la *Revista Catalana de Dret Públic*: anàlisi del perfil dels autors que hi han publicat i de la temàtica dels articles

es Veinticinco años de la *Revista Catalana de Dret Públic*: análisis del perfil de los autores que han publicado y de la temática de los artículos

p. 185-216

Este artículo se inserta dentro del número conmemorativo del vigésimo quinto aniversario de la *Revista Catalana de Dret Públic* y realiza una descripción de sus orígenes duales como revista dedicada a los aspectos territoriales de la construcción del Estado de las autonomías y como revista generalista de derecho público. Se explican las dos etapas

de la *Revista* (de 1985 a 2004 y de 2005 hasta la actualidad) y se lleva a cabo un análisis cuantitativo de los autores que han publicado y de los contenidos de sus artículos. El artículo incluye asimismo explicaciones sobre la calificación de la *Revista* y su versión electrónica.

Palabras clave: *Revista*; perfil de los autores; descriptores del contenido; datos cuantitativos.

ABSTRACT

Revista catalana de dret públic, 41, ISSN 1885-5709, 2010

Classification source: Universal Decimal Classification (UDC)

Key words source: Key words are given by the authors

342 (460.23)

Fernando Domínguez García, legal counsel, Parliament of Catalonia, associate professor of Constitutional Law at the Autonomous University of Barcelona

Anna M. Pla Boix, assistant professor of Constitutional Law at the University of Girona

ca Vint-i-cinc anys de la *Revista Catalana de Dret Públic*: anàlisi del perfil dels autors que hi han publicat i de la temàtica dels articles

en Twenty-Five Years of the *Revista Catalana de Dret Públic*: An Analysis of the Profile of Participating Authors and the Subject Matter of the Articles

p. 185-216

This article is part of a commemorative edition on the occasion of the 25th anniversary of the *Revista catalana de dret públic*. It describes the dual origin of the *Revista* as a review devoted to the territorial aspects of the construction of the State of Autonomous Communities and a general magazine dealing with issues of public law. The article ex-

plains the two stages of the *Revista* (from 1985 to 2004 and from 2005 to the present) and performs a quantitative analysis of the authors who have published there and the contents of their articles. The article also includes explanations on the rating of the *Revista* and its electronic version.

Key words: *Revista*; profile of the authors; content descriptors; quantitative data.

